

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 6. listopadu 2024
(OR. en)

2022/0394(COD)

PE-CONS 92/24

CLIMA 225
ENV 576
AGRI 456
FORETS 157
ENER 269
IND 292
COMPET 608
CODEC 1412

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se zřizuje rámec Unie pro certifikaci trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/...

ze dne ...,

**kterým se zřizuje rámec Unie pro certifikaci trvalého pohlcování uhlíku,
uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 184, 25.5.2023, s. 83.

² Úř. věst. C 157, 3.5.2023, s. 58.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne ...

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle Pařížské dohody přijaté podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (dále jen „Pařížská dohoda“), která byla schválena rozhodnutím Rady (EU) 2016/1841⁴, se mezinárodní společenství dohodlo, že udrží nárůst průměrné globální teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a bude usilovat o to, aby nárůst teploty nepřesáhl úroveň 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí. Konference smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (dále jen „UNFCCC“) dne 13. listopadu 2021 rovněž přijala Klimatický pakt z Glasgow, v němž se uznává, že dopad změny klimatu bude při nárůstu teploty o 1,5 °C mnohem menší ve srovnání s 2 °C, a je rozhodnuta pokračovat v úsilí o omezení nárůstu teploty na 1,5 °C. Unie a její členské státy jsou smluvními stranami Pařížské dohody a jsou pevně odhodlány k jejímu provádění prostřednictvím snižování emisí skleníkových plynů a zvyšování míry pohlcování uhlíku.

⁴ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (2) Zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu (dále jen „IPCC“) v celosvětovém měřítku poukazují na klesající pravděpodobnost omezení globálního oteplování na 1,5 °C, pokud ve zbývajících letech tohoto desetiletí a v nadcházejících desetiletích nedojde k rychlému a výraznému snížení celosvětových emisí skleníkových plynů. Zprávy IPCC rovněž jasně uvádějí, že má-li být dosaženo nulových čistých emisí oxidu uhličitého (CO₂) nebo skleníkových plynů, je nevyhnutelné zavést pohlcování CO₂ jako protiváhu těžko odstranitelných zbytkových emisí. To bude vyžadovat rozsáhlé zavádění udržitelných činností pro zachycování CO₂ z atmosféry a jeho dlouhodobé ukládání v geologických, pevninských nebo mořských rezervoárech, včetně oceánů, nebo v produktech s dlouhou životností. V současné době a se současnou politikou není Unie na správné cestě k dosažení požadovaných pohlcování uhlíku: pohlcování uhlíku v pevninských ekosystémech v posledních letech klesá a průmyslové pohlcování uhlíku v současné době v Unii nedosahuje významné úrovně.

- (3) Cílem tohoto nařízení je vytvořit dobrovolný rámec Unie pro certifikaci trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů (dále jen „rámec Unie pro certifikaci“) s cílem usnadnit a podpořit zavádění vysoce kvalitního pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy při plném respektování cílů biologické rozmanitosti Unie a nulového znečištění jako doplněk k udržitelnému snižování emisí ve všech odvětvích. Rámec Unie pro certifikaci tedy bude nástrojem na podporu dosažení cílů Unie v rámci Pařížské dohody, zejména společného dosažení cíle klimatické neutrality do roku 2050 stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119⁵. Veškeré pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy certifikované podle rámce Unie pro certifikaci by mělo přispívat k dosažení vnitrostátně stanoveného příspěvku Unie a jejích cílů v oblasti klimatu. Aby se zamezilo dvojímu započítávání, nemělo by toto pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy přispívat k vnitrostátně stanoveným příspěvkům třetích stran ani k mezinárodním systémům pro dodržení shody. Unie se rovněž zavázala, že po roce 2050 bude produkovat negativní emise. Důležitým nástrojem pro zvýšení míry pohlcování uhlíku v pevninských ekosystémech je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841⁶ o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030, v němž se stanoví cíl Unie pro čisté pohlcení ve výši 310 milionů tun ekvivalentu CO₂ do roku 2030 a přidělují cíle jednotlivým členským státům.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (4) Ve svém sdělení ze dne 6. února 2024 nazvaném „Směrem k ambicióznímu průmyslovému hospodaření s uhlíkem pro EU“ Komise uvedla, že hodlá posoudit celkové cíle pro potřeby pohlcování uhlíku v souladu s ambicemi EU v oblasti klimatu do roku 2040 a cílem dosáhnout klimatické neutrality do roku 2050 a následně negativních emisí; vypracovat možnosti politiky a podpůrné mechanismy pro průmyslové pohlcování uhlíku, včetně toho, zda a jak je zohlednit v systému Unie pro obchodování s emisemi; a souběžně v Unii podporovat výzkum, inovace a unikátní demonstrace pro nové průmyslové technologie pohlcování CO₂ v rámci programu Horizont Evropa, rámcového programu pro výzkum a inovace, zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/695⁷, a Inovačního fondu zřízeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁸. Kromě toho je vhodné, aby Komise posoudila možnosti pro stanovení cílů Unie v oblasti pohlcování uhlíku, včetně jasného stanovení samostatného cíle pro trvalé pohlcování uhlíku.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/695 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí rámcový program pro výzkum a inovace Horizont Evropa a stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků a zrušují nařízení (EU) č. 1290/2013 a (EU) č. 1291/2013 (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 1).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (5) Očekává se, že harmonizovaný rámec Unie pro certifikaci posílí ekologickou vyváženost a transparentnost trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů a podpoří důvěru v jejich certifikaci a zároveň sníží související administrativní náklady. Dobrovolná povaha rámce Unie pro certifikaci znamená, že stávající a nové veřejné a soukromé systémy certifikace budou mít možnost, avšak nikoli povinnost požádat Komisi o uznání podle tohoto nařízení, aby mohly fungovat v Unii.
- (6) V nařízení (EU) 2021/1119 se rovněž stanoví závazný cíl Unie v oblasti klimatu spočívající v čistém domácím snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. Aby se do roku 2030 zajistilo dostatečné úsilí o snížení emisí, je příspěvek čistého pohlcení k cíli Unie v oblasti klimatu pro rok 2030 omezen na 225 milionů tun ekvivalentu CO₂.
- (7) Rámec Unie pro certifikaci podpoří rozvoj trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů v Unii, což má jednoznačně pozitivní dopad na klima, a zároveň brání klamavé ekologické reklamě. V případě uhlíkového zemědělství by rámec Unie pro certifikaci měl rovněž podpořit využívání činností, které mají vedlejší přínosy pro biologickou rozmanitost, a tím přispět k dosažení cílů obnovy přírody stanovených v právních předpisech Unie.

- (8) Je vhodné, aby rámec Unie pro certifikaci rovněž podporoval výzkum a inovace, mimo jiné i zdůrazněním úlohy relevantních výzkumných programů s cílem usnadnit přístup nových technologií na trh. Komise a členské státy se v této souvislosti vybízejí, aby navázaly interdisciplinární spolupráci zahrnující celostátní a regionální výzkumné instituce, vědce, zemědělce a malé a střední podniky.
- (9) S cílem podpořit provozovatele, kteří chtějí vyvinout doplňkové úsilí v oblasti zvýšení pohlcování uhlíku nebo snížení emisí z půdy udržitelným způsobem, by měl rámec Unie pro certifikaci zohlednit různé typy činností pohlcování uhlíku, jejich specifika a související dopad na životní prostředí. Toto nařízení by proto mělo stanovit jasné definice trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů, jakož i dalších prvků rámce Unie pro certifikaci. Jeho oblast působnosti by měla zahrnovat činnosti, které posilují ukládání uhlíku do geologických, pevninských nebo mořských rezervoárů, včetně oceánů, a do produktů s dlouhou životností. Činnosti by měly zahrnovat jeden nebo více postupů nebo procesů, které pohlcují uhlík z atmosféry. Některé činnosti, jako jsou činnosti založené na používání biouhlu, mohou vést k různým druhům čistého přínosu pohlcení uhlíku a dobám uložení uhlíku v závislosti na konkrétních podmínkách, za nichž tyto činnosti probíhají. V souladu s tím by v použitelných metodikách certifikace, které mají být stanoveny na unijní úrovni podle tohoto nařízení, měla být stanovena příslušná pravidla pro monitorování a odpovědnost.

- (10) V případě uhlíkového zemědělství mohou příslušné činnosti zahrnovat postupy a procesy prováděné v mořských a pobřežních ekosystémech. Příslušné činnosti mohou rovněž zahrnovat postupy nebo procesy, které snižují emise skleníkových plynů z půdy nebo jejichž výsledkem je snížení uvolňování uhlíku do atmosféry ze zásobníků uhlíku v půdě, jak jsou uvedeny v písm. e) a f) oddílu B přílohy I nařízení (EU) 2018/841, jako je tomu například v případě činností, které zlepšují zemědělství nebo vedou k obnově degradovaných rašelinišť. Kromě toho by do kvantifikace činností uhlíkového zemědělství mělo být zahrnuto rovněž snižování emisí ze zemědělské půdy odpovídající emisím z kategorie zdroje zemědělství podle IPCC, podkategorie zemědělské půdy, jak je uvedeno v tabulce 3D tabulek společného formátu vykazování podle pokynů pro vykazování ročních inventur podle úmluvy UNFCCC uvedených v příloze I uvedené úmluvy, pokud toto snižování emisí vyplývá z činnosti, která snižuje celkové emise uhlíku ze zásobníků uhlíku v půdě nebo zvyšuje pohlcování uhlíku v zásobnících biogenního uhlíku. Naopak činnosti, které nevedou k pohlcování uhlíku ani ke snižování emisí z půdy, jako jsou zabránění odlesňování nebo projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, by do oblasti působnosti rámce Unie pro certifikaci zahrnuty být neměly.

- (11) Toto nařízení by mělo stanovit požadavky, podle kterých by mělo být pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy způsobilé k certifikaci podle rámce Unie pro certifikaci. Za tímto účelem by měly být pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy přesně a spolehlivě kvantifikovány a mělo by k nim docházet pouze při činnostech, u kterých dochází k čistému pohlcení uhlíku nebo čistému přínosu snížení emisí z půdy, které jsou doplňkové a které mají za cíl zajistit dlouhodobé ukládání uhlíku. Neměly by významně poškozovat životní prostředí a měly by umožňovat vedlejší přínos pro cíle udržitelnosti. Pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy by mělo podléhat auditu nezávislé třetí strany, který provádějí certifikační orgány, aby byla zajištěna důvěryhodnost a spolehlivost procesu certifikace. Kromě toho by toto nařízení mělo stanovit pravidla pro vydávání a používání certifikovaných jednotek.

- (12) Závazná pravidla Unie pro stanovování cen uhlíku stanovená směrnicí 2003/87/ES upravují nakládání s emisemi v rámci činností, na něž se tato směrnice vztahuje. Tímto nařízením by neměla být dotčena směrnice 2003/87/ES, s výjimkou certifikace zachycování a ukládání emisí CO₂ z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, které splňují kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁹, s případnými úpravami nezbytnými pro použití podle směrnice 2003/87/ES, jak je stanoveno v prováděcích aktech uvedených v článku 14 směrnice 2003/87/ES, v souladu s přílohou IV směrnice 2003/87/ES.
- (13) Výsledkem činnosti by měl být čistý přínos pohlcení uhlíku nebo čistý přínos snížení emisí z půdy, který tak prokazuje, že činnost má pozitivní dopad na klima. Čistý přínos pohlcení uhlíku nebo čistý přínos snížení emisí z půdy by měl být kvantifikován ve dvou krocích.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (14) V prvním kroku pro kvantifikaci čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy by provozovatelé měli kvantifikovat množství dodatečných pohlcení uhlíku nebo snížení emisí z půdy, ke kterým došlo při určité činnosti ve srovnání se základní hodnotou. V případě uhlíkového zemědělství by měl způsob kvantifikace pohlcení uhlíku nebo snížení emisí z půdy zajistit, aby bylo veškeré uvolnění uhlíku, k němuž dojde v zásobníku uhlíku, vhodným způsobem zohledněno při kvantifikaci čistého přínosu dané činnosti. Metodiky certifikace by měly stanovit standardizované základní hodnoty, které by měly být vysoce reprezentativní pro standardní výkonnost srovnatelných postupů a procesů při podobných sociálních, hospodářských, environmentálních regulačních a technologických okolnostech a měly by zohledňovat zeměpisné souvislosti, včetně místních pedoklimatických a regulačních podmínek. Tento přístup ke stanovení základních hodnot by měl být upřednostňován, protože zajišťuje objektivitu, minimalizuje náklady na dodržování předpisů a další administrativní náklady a pozitivně oceňuje činnost prvních subjektů, které se do způsobilých činností již zapojily. V kontextu uhlíkového zemědělství by měly být certifikovány pouze postupy a procesy, které překračují rámec běžné praxe. Konkrétní činnost uhlíkového zemědělství by proto neměla být odměňována, pokud je již v regionu s podobnými pedoklimatickými a regulačními podmínkami široce zavedena. Standardizované základní hodnoty by měly, aby jakmile se určitá činnost stane běžnou praxí, nebylo nadále možné tuto činnost certifikovat. Za tímto účelem by Komise měla standardizované základní hodnoty alespoň jednou za pět let přezkoumat a případně aktualizovat s ohledem na vyvíjející se regulační okolnosti a na nejnovější dostupné vědecké důkazy, aby odrážely sociální, hospodářský, environmentální, regulační a technologický vývoj a aby v souladu s Pařížskou dohodou v průběhu času podporovaly vyšší ambice. Kromě toho by se mělo podporovat využívání dostupných digitálních technologií, včetně elektronických databází a geografických informačních systémů, dálkového průzkumu Země, nových systémů kvantifikace uhlíku v terénu, umělé inteligence a strojového učení, a elektronických map, aby se snížily náklady na stanovování standardizovaných základních hodnot a aby byla zajištěna spolehlivost monitorování činností. Pokud však není možné takové standardizované základní hodnoty stanovit, měla by se použít základní hodnota pro konkrétní činnost založená na individuální výkonnosti provozovatele. Základní hodnoty pro konkrétní činnost by měl provozovatel aktualizovat na začátku každého období činnosti, není-li v použitelných metodikách certifikace stanoveno jinak.

- (15) Druhý krok kvantifikace čistého přínosu by měl spočívat v odečtení jakýchkoli souvisejících emisí skleníkových plynů vzniklých během životního cyklu činnosti a souvisejících s prováděním činnosti. Relevantní emise skleníkových plynů, které by měly být zohledněny, zahrnují přímé emise, jako jsou emise vyplývající z používání hnojiv, chemických látek, paliv nebo energie, jiných materiálových vstupů a přepravy, nebo nepřímé emise, jako jsou emise vyplývající ze změny využívání půdy, s následnými riziky pro zabezpečení potravin v důsledku přesunu zemědělské produkce, nebo účinky přesunu v důsledku konkurenční poptávky po energii nebo odpadním teple. Jakékoli zvýšení emisí skleníkových plynů, které lze přičíst provádění činnosti, by mělo být vhodným způsobem v souladu s technickými pravidly stanovenými v použitelné metodice certifikace odečteno od čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo od čistého přínosu snížení emisí z půdy. Snížení emisí skleníkových plynů v důsledku provádění činnosti, s výjimkou snížení emisí ze zemědělských půd, by při kvantifikaci čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy nemělo být zohledněno, ale mělo by být považováno za vedlejší přínos k cíli udržitelnosti, kterým je zmírnění změny klimatu, a být vykázáno v certifikátech souladu. Takové snížení emisí skleníkových plynů, stejně jako ostatní vedlejší přínosy pro udržitelnost, by mohlo zvýšit hodnotu certifikovaného pohlcení uhlíku nebo snížení emisí z půdy.

- (16) Mezi provozovatele vykonávající činnosti, na něž se vztahuje toto nařízení, by měly patřit všechny fyzické nebo právnické osoby nebo veřejné subjekty, které provozují nebo kontrolují činnost, nebo kterým byla svěřena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou stránkou činnosti. V případě uhlíkového zemědělství by se definice „provozovatele“ měla vztahovat na „zemědělce“ ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115¹⁰, na jakéhokoli jiného správce činnosti v pevninském nebo pobřežním prostředí, na vlastníka či správce lesa vymezené ve vnitrostátních právních předpisech nebo na příslušný veřejný subjekt. „Skupina provozovatelů“ by měla zahrnovat jakýkoli právní subjekt, který zastupuje alespoň dva provozovatele, včetně družstev, organizací producentů nebo seskupení producentů, a který zajistí, aby tyto provozovatelé dodržovali toto nařízení.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013 (Úř. věst. L 435, 6.12.2021, s. 1).

- (17) Činnost poskytuje čistý přínos pohlcení uhlíku, pokud pohlcování uhlíku nad rámec základní hodnoty převáží nad jakýmkoli nárůstem emisí skleníkových plynů v souvislosti s prováděním uvedené činnosti. Například v případě trvalých pohlcování uhlíku, při kterých se uhlík vtlačuje do podzemí, by množství trvale uloženého uhlíku mělo být vyšší než emise skleníkových plynů z průmyslového procesu související s energií. Podobně v případě snížení emisí z půdy v důsledku uhlíkového zemědělství je čistý přínos snížení emisí z půdy pozitivní, pokud snížení emisí z půdy ve srovnání se základní hodnotou převáží jakékoli zvýšení emisí skleníkových plynů v souvislosti s prováděním činnosti. Činnosti uhlíkového zemědělství obecně zlepšují kvalitu půdy, což má pozitivní dopad na její odolnost a produktivitu, ale za určitých okolností mohou rovněž způsobit snížení produkce potravin, a tudíž vést k úniku uhlíku v důsledku nepřímé změny ve využívání půdy, a tyto související nepřímé emise by měly být odpovídajícím způsobem zohledněny. Jakýkoli uhlík zachycený a uložený při zalesnění nebo snížení emisí z půdy opětovným zavodňováním rašelinišť by měl převážet nad emisemi strojů použitých při provádění této činnosti nebo emisemi z nepřímé změny ve využívání půdy, které by mohly být způsobeny únikem uhlíku.

- (18) Pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy, jakož i odpovídající přímé a nepřímé emise skleníkových plynů by měly být kvantifikovány relevantním, konzervativním, přesným, úplným, konzistentním, transparentním a srovnatelným způsobem. Nejistoty v kvantifikaci by měly být řádně uvedeny a zohledněny konzervativním způsobem, aby se omezilo riziko nadhodnocení množství CO₂ pohlceného z atmosféry nebo podhodnocení množství přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů vyprodukovaných danou činností. Dočasné pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy, ke kterým došlo v rámci uhlíkového zemědělství, by měla být kvantifikována s vysokou úrovní přesnosti, aby byla zajištěna nejvyšší kvalita a minimalizovány nejistoty a měla by být pokud možno založena na používání metodik úrovně přesnosti 3 v souladu s pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 a případným dalším upřesněním pokynů IPCC z roku 2006. Kromě toho je za účelem podpory synergií mezi cíli Unie v oblasti klimatu a biologické rozmanitosti nutné posílit monitorování půdy, což přispěje k ochraně a zvýšení odolnosti přírodního pohlcování uhlíku v celé Unii. Monitorování emisí a pohlcování uhlíku musí tyto synergie v co nejvyšší míře odrážet a mělo by být založeno na vhodné kombinaci měření na místě a dálkového průzkumu nebo modelování v souladu s pravidly stanovenými v použitelné metodice certifikace, mělo by co nejlépe využívat pokročilé technologie dostupné v rámci programů Unie, jako je složka Copernicus Kosmického programu Unie, zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696¹¹, mělo by plně využívat již existující nástroje a zajistit soulad s národními inventurami skleníkových plynů.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí Kosmický program Unie a zřizuje Agentura Evropské unie pro Kosmický program a zrušují nařízení (EU) č. 912/2010, (EU) č. 1285/2013 a (EU) č. 377/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 69).

- (19) Při výběru metod relevantních pro výpočty emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování by měl být v příslušných případech uplatněn konzervativní přístup v souladu s pokyny IPCC z roku 2006 pro odhady národních inventur skleníkových plynů. To znamená, že použité metody by měly vést ke konzervativním odhadům emisí nebo pohlcení, aby emise nebyly podhodnoceny a pohlcení nebyla nadhodnocena.
- (20) Rámec Unie pro certifikaci by měl motivovat k činnostem, které jsou doplňkové, což znamená, že překračují rámec běžné praxe. Proto by tyto činnosti měly přesahovat rámec zákonných požadavků na úrovni jednotlivých provozovatelů, tj. provozovatelé by měli vykonávat činnosti, které jim nejsou uloženy již platnými právními předpisy. Kromě toho by se činnosti měly stát finančně životaschopnými díky motivačnímu účinku certifikace. Takový účinek se projeví, když pobídka vytvořená potenciálními příjmy plynoucími z certifikace změní chování provozovatelů tak, že se zapojí do doplňkové činnosti, aby dosáhli dodatečného pohlcení uhlíku nebo snížení emisí z půdy.
- (21) Standardizovaná základní hodnota by měla odrážet zákonné a tržní podmínky, za kterých se činnost provádí. Pokud je činnost uložena provozovatelům příslušnými právními předpisy nebo pokud k jejímu provádění není třeba žádných pobídek, její provádění se promítne do takových standardizovaných základních hodnot. Z tohoto důvodu by se mělo předpokládat, že činnost, při níž dochází k pohlcování uhlíku nebo snižování emisí z půdy nad rámec takové základní hodnoty, je činností doplňkovou. Použití standardizované základní hodnoty by proto provozovatelům zjednodušilo prokazování doplňkovosti a snížilo by administrativní zátěž procesu certifikace, což je důležité zejména v případě drobných provozovatelů.

- (22) U atmosférického a biogenního uhlíku, který je zachycen a uložen v rámci trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství nebo ukládání uhlíku do produktů, existuje riziko opětovného uvolnění do atmosféry z přírodních nebo antropogenních příčin. Provozovatelé by proto měli přijmout veškerá příslušná preventivní opatření ke zmírnění těchto rizik a řádně sledovat, zda je uhlík nadále ukládán po dobu monitorovacího období stanoveného pro příslušnou činnost. Platnost certifikované jednotky by měla záviset na očekávané době uložení a na různých rizicích opětovného uvolnění spojených s danou činností. Trvalé pohlcování uhlíku poskytuje dostatečnou jistotu pro velmi dlouhou dobu uložení, a to i po dobu několika staletí. Produkty s trvale chemicky vázaným uhlíkem představují velmi nízké nebo nulové riziko uvolňování uhlíku. Uhlíkové zemědělství a ukládání uhlíku do produktů je více vystaveno riziku úmyslného nebo neúmyslného uvolňování uhlíku do atmosféry. Aby se toto riziko zohlednilo, měla by platnost jednotky sekvestrace v rámci uhlíkového zemědělství a jednotky ukládání uhlíku do produktů podléhat datu ukončení platnosti, které se shoduje s koncem příslušného monitorovacího období, jež by mělo pokrývat nejméně 35 let pro uložení uhlíku do produktů. Poté by se měl zachycený a uložený uhlík považovat za uvolněný do atmosféry, ledaže se provozovatel nebo skupina provozovatelů zaváže k prodloužení monitorovacího období. Metodiky certifikace by měly podporovat prodloužení monitorovacího období příslušných činností uhlíkového zemědělství s cílem zajistit, aby byl zachycený CO₂ dlouhodobě ukládán do půdy nebo biomasy, a dlouhodobě poskytovat finanční motivace provozovatelům v oblasti uhlíkového zemědělství. Za tímto účelem je vhodné, aby metodiky certifikace motivovaly provozovatele k několikanásobnému prodloužení monitorovacího období s cílem ukládat zachycený uhlík po dobu nejméně několika desetiletí.

- (23) Kromě opatření přijatých k minimalizaci rizika uvolňování uhlíku do atmosféry během monitorovacího období by metodiky certifikace měly zahrnovat vhodné mechanismy odpovědnosti pro řešení případů opětovného uvolnění uhlíku. Metodiky certifikace by měly rovněž zahrnovat pravidla týkající se rizika selhání mechanismů odpovědnosti. Tyto mechanismy by mohly zahrnovat kolektivní rezervy a mechanismy předběžného pojištění. Měly by se použít mechanismy odpovědnosti v souvislosti s geologickým ukládáním a únikem CO₂ a příslušná nápravná opatření stanovená směrnicí 2003/87/ES a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES¹², aby se zabránilo dvojí regulaci. Kromě toho by za účelem zajištění konzistentnosti právní úpravy měly použitelné metodiky certifikace zahrnovat pravidla monitorování a mechanismy odpovědnosti, které jsou v souladu s pravidly týkajícími se uhlíku trvale chemicky vázaného v produktech stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle směrnice 2003/87/ES.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (24) Činnosti v oblasti trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů mají velký potenciál přinést oboustranně výhodná řešení pro udržitelnost, i když nelze vyloučit kompromisy. Proto je vhodné stanovit minimální požadavky na udržitelnost s cílem zajistit, aby tyto činnosti nezpůsobovaly významné poškození životního prostředí a byly schopny vytvářet vedlejší přínosy pro cíle: zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně; ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů, včetně zdraví půdy a zabránění její degradaci; udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů; přechod na oběhové hospodářství, včetně účinného využívání biologických materiálů z udržitelných zdrojů; a prevence a kontrola znečištění. Činnosti uhlíkového zemědělství by měly přinejmenším vytvářet vedlejší přínosy pro cíl ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a ekosystémů, včetně zdraví půdy a zabránění její degradaci. Tyto minimální požadavky na udržitelnost by měly zohledňovat dopady činnosti v Unii i mimo ni, jakož i místní podmínky, a případně by měly být v souladu s technickými screeningovými kritérii pro zásadu „významně nepoškozovat“, a dále s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro suroviny z lesní a zemědělské biomasy stanovenými ve směrnici (EU) 2018/2001. Postupy, které mají škodlivé účinky na biologickou rozmanitost, jako jsou lesní monokultury se škodlivými účinky na biologickou rozmanitost, by pro certifikaci způsobilé být neměly.

- (25) Zemědělské a lesnické postupy, které pohlcují CO₂ z atmosféry nebo snižují emise z půdy, přispívají k dosažení cíle klimatické neutrality a měly by být odměňovány prostřednictvím společné zemědělské politiky nebo jiných veřejných či soukromých iniciativ. Konkrétně by toto nařízení mělo zohlednit zemědělské a lesnické postupy uvedené ve sdělení Komise ze dne 15. prosince 2021 o udržitelných uhlíkových cyklech, včetně zalesňování, opětovného zalesňování a činností udržitelného obhospodařování lesů; agrolesnictví a jiných forem smíšeného hospodářství; používání meziplodin, krycích plodin, ochranné orby a zvyšování počtu krajinných prvků; přeměny orné půdy na úhor nebo půdy vyňaté z produkce na trvalé travní porosty a obnovy rašelinišť a mokřadů. Při vypracovávání metodik certifikace v souvislosti s uhlíkovým zemědělstvím by Komise měla zohlednit potřebu přispět k zajištění potravinového zabezpečení, potřebu podporovat ochranu a obnovu biologické rozmanitosti a ekosystémů a potřebu zabránit získávání půdy ke spekulativním účelům, které by mělo negativní dopady na venkovské komunity, jakož i potřebu respektovat práva místních komunit a původních obyvatel dotčených těmito činnostmi, v příslušných případech v souladu s vnitrostátními právními předpisy, a to v Unii i mimo ni. Měla by podporovat ty činnosti, které mají největší potenciál přinést pozitivní vedlejší přínosy pro biologickou rozmanitost, a rovněž zohledňovat dlouhodobou strukturu lesů, dlouhodobou stabilitu zásobníků uhlíku, zdraví ekosystémů, odolnost a riziko přírodních škodlivých činitelů.

- (26) Provozovatelé nebo skupiny provozovatelů by měli mít možnost vykazovat vedlejší přínosy, které přispívají k cílům udržitelnosti nad rámec minimálních požadavků na udržitelnost. Za tímto účelem by jejich vykazování mělo být v souladu s metodikami certifikace přizpůsobenými různým činnostem pohlcování uhlíku, které vypracovala Komise. Metodiky certifikace by měly v co nejvyšší míře motivovat k vytváření vedlejších přínosů pro biologickou rozmanitost, a to nad rámec minimálních požadavků na udržitelnost, s cílem vytvořit tržní prémii pro certifikované jednotky, například zahrnutím pozitivních seznamů činností, u nichž se má za to, že vytvářejí vedlejší přínosy. Tyto dodatečné vedlejší přínosy by zvýšily ekonomickou hodnotu certifikovaných jednotek a vedly by k vyšším příjmům provozovatelů. S ohledem na tyto úvahy je vhodné, aby Komise upřednostnila vypracování metodik certifikace přizpůsobených činnostem uhlíkového zemědělství, které přinášejí významné vedlejší přínosy pro biologickou rozmanitost a přispívají k udržitelnému hospodaření se zemědělskou půdou a lesy.

- (27) Komise by měla prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit podrobné metodiky certifikace pro různé druhy činností stanovené v tomto nařízení s přihlédnutím k jejich specifickým charakteristikám, aby provozovatelé mohli standardizovaným, ověřitelným, nákladově efektivním a srovnatelným způsobem uplatňovat kritéria kvality stanovená v tomto nařízení. Tyto metodiky by měly zajistit spolehlivou a transparentní certifikaci čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy, který vznikl činností, a zároveň zabránit nepřiměřené administrativní zátěži pro provozovatele nebo skupiny provozovatelů, zejména pro drobné zemědělce a drobné vlastníky a správce lesů, zejména tím, že umožní používání zjednodušených pravidel certifikace a auditu, jako je skupinový audit. Tyto metodiky by měly být vypracovány v úzké spolupráci s odbornou skupinou pro pohlcování uhlíku zřízenou Komisí a se všemi dalšími zainteresovanými subjekty. Tyto metodiky by měly být založeny na nejlepších dostupných vědeckých důkazech, vycházet ze stávajících veřejných a soukromých systémů a metodik pro certifikaci pohlcování uhlíku nebo snižování emisí z půdy a zohledňovat všechny příslušné normy a pravidla přijatá na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni.

- (28) Vzhledem k tomu, že je třeba, aby bylo pohlcování uhlíku v Unii urychleně zvýšeno, by Komise měla v první fázi vypracovávání metodik certifikace upřednostnit tyto činnosti: činnosti, které jsou nejnáročnější, které mohou přinést vedlejší přínosy pro udržitelnost, nebo u nichž již byly přijaty právní předpisy Unie relevantní pro vypracování těchto metodik; činnosti uhlíkového zemědělství, které přispívají k udržitelnému hospodaření se zemědělskou půdou, lesy a mořským prostředím, jakož i činnosti, které ukládají uhlík do stavebních výrobků na bázi dřeva a z biologického materiálu. Inovační fond stanoví pravidla relevantní pro vypracování metodik certifikace pro bioenergie se zachycováním a ukládáním uhlíku a zachycováním přímo ze vzduchu. S cílem zabránit neudržitelné poptávce po surovinách z biomasy by finanční přínosy spojené s certifikací neměly vést ke zvýšení kapacity bioenergetického zařízení nad rámec toho, co je nezbytné pro provoz zachycování a ukládání uhlíku. Je vhodné, aby metodiky certifikace týkající se činností ukládání uhlíku do mořského prostředí, včetně oceánů, zohledňovaly mezinárodní pokrok ve vykazování pohlcování uhlíku a nejnovější dostupné vědecké informace a, jsou-li k dispozici, zjištění uvedená ve zprávě Komise vypracované podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EU) 2018/841. Kromě toho je za účelem podpory udržitelného a účinného využívání omezených zdrojů biomasy vhodné, aby metodiky certifikace související s činnostmi využívajícími biomasu zajišťovaly uplatňování zásady kaskádového využívání biomasy, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001, a zároveň vycházely ze stávajících pravidel a postupů a zamezily zdvojení. Pravidla pro provádění této zásady vnitrostátními orgány jsou stanovena v čl. 3 odst. 3, 3a a 3b uvedené směrnice.

- (29) S cílem zajistit, aby byl proces certifikace důvěryhodný a spolehlivý, by měly být činnosti podrobeny auditu nezávislé třetí strany, který provádějí certifikační orgány. Zejména je třeba, aby byly všechny činnosti před jejich realizací podrobeny počátečnímu certifikačnímu auditu, který ověří jejich soulad s kritérii kvality stanovenými v tomto nařízení, včetně správné kvantifikace očekávaných čistých přínosů. Všechny činnosti by rovněž měly podléhat pravidelným recertifikačním auditům, a to nejméně jednou za pět let, nebo ještě častěji, jak je uvedeno v použitelné metodice certifikace, na základě charakteristik příslušné činnosti. Při recertifikačních auditech by se měl ověřit soulad činnosti s kritérii kvality tohoto nařízení a čistý přínos pohlcení uhlíku nebo čistý přínos snížení emisí z půdy, který daná činnost přináší. Na základě tohoto recertifikačního auditu by měl certifikační orgán vydat zprávu o recertifikačním auditu, která obsahuje shrnutí, a tam, kde je to vhodné, aktualizovaný certifikát souladu. Mělo by být možné provádět recertifikační audity častěji, a to i jednou ročně, u všech činností, zejména u činností uhlíkového zemědělství. Za účelem snížení administrativních nákladů na certifikaci a recertifikaci by provozovatelé měli mít možnost využívat spolehlivé zeměpisné informace poskytnuté platebními agenturami prostřednictvím systému identifikace zemědělských pozemků stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116¹³. Za tímto účelem by Komise měla přijmout prováděcí akty, kterými stanoví strukturu, formát a technické podrobnosti plánu činnosti a plánu monitorování, jakož i zpráv o certifikačním auditu a recertifikačním auditu.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 ze dne 2. prosince 2021 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013 (Úř. věst. L 435, 6.12.2021, s. 187).

- (30) Poskytnutí lepších znalostí, nástrojů a metod provozovatelům v oblasti uhlíkového zemědělství pro lepší posouzení a optimalizaci certifikovaného pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy je základem pro nákladově efektivní provádění zmírňujících opatření a pro zajištění jejich zapojení do uhlíkového zemědělství. To se týká zejména drobných zemědělců v Unii nebo drobných vlastníků a správců lesů, kteří často nemají know-how a odborné znalosti potřebné k provádění činností uhlíkového zemědělství a k dodržování požadovaných kritérií kvality a souvisejících metodik certifikace. Proto je vhodné vyžadovat, aby organizace producentů usnadňovaly poskytování příslušných poradenských služeb svým členům. Společná zemědělská politika a vnitrostátní státní podpora mohou mimo jiné představovat způsob poskytování finanční podpory interaktivním inovačním projektům se zapojením zemědělců a lesníků a poskytováním poradenských služeb, výměnu znalostí, vzdělávání a informační akce.

- (31) Ve svém sdělení ze dne 6. února 2024 nazvaném „Zajištění naší budoucnosti – Klimatický cíl pro Evropu na rok 2040 a cesta ke klimatické neutralitě do roku 2050 vybudováním udržitelné, spravedlivé a prosperující společnosti“ Komise uvádí, že je zásadní vytvářet další obchodní příležitosti pro udržitelný zemědělsko-potravinářský hodnotový řetězec a využívat soukromé finanční prostředky v součinnosti s veřejným financováním. Toho by bylo možné dosáhnout pomocí nových tržních mechanismů na podporu udržitelných potravin, neboť by to mohlo vést k lepším cenám potravin, které by odrážely udržitelnost, i ke spravedlivé odměně pro zemědělce a novému zdroji financování investic. Pouze důsledná koordinace se všemi průmyslovými subjekty v celém potravinovém hodnotovém řetězci a zaměření se na spravedlivé obchodní postupy v tomto řetězci mohou poskytnout správné pobídky pro udržitelné zemědělské postupy, zajistit zemědělcům důstojné a udržitelné příjmy a vytvářet příjmy na podporu jejich transformace.

- (32) S cílem zajistit, aby bylo ověřování přesné, spolehlivé a transparentní, by měly mít certifikační orgány odpovědné za provádění procesu certifikace požadované schopnosti a dovednosti a měly by být akreditovány vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008¹⁴ nebo uznány příslušným vnitrostátním orgánem. S cílem předejít možnému střetu zájmů by měly být certifikační orgány rovněž zcela nezávislé na provozovateli nebo na skupině provozovatelů, kteří provádí činnost, jež je předmětem certifikace. Kromě toho by členské státy měly přispívat k zajištění správného provádění certifikačního procesu tím, že budou dohlížet na činnost certifikačních orgánů, které jsou akreditovány vnitrostátními akreditačními orgány, a podávat certifikačním orgánům a relevantním systémům certifikace informace o příslušných zjištěných neshodách.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (33) Provozovatelé by měli používat systémy certifikace k prokázání souladu s tímto nařízením. Systémy certifikace by proto měly fungovat na základě spolehlivých a transparentních pravidel a postupů a měly by zajišťovat nepopíratelnost původu a ochranu před zneužitím v souvislosti s informacemi a údaji, které předkládají provozovatelé, jakož i přesnost, spolehlivost a integritu těchto informací a údajů. Měly by rovněž zajistit, aby docházelo ke správnému započítávání certifikovaných jednotek pohlcování uhlíku nebo snižování emisí z půdy, zejména zamezením dvojího započítávání. Za tímto účelem by Komise měla přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technická harmonizovaná pravidla pro certifikaci, včetně odpovídajících norem spolehlivosti, transparentnosti a účetnictví a nezávislého auditu, které mají systémy certifikace uplatňovat s cílem zajistit nezbytnou právní jistotu, pokud jde o pravidla použitelná pro provozovatele a systémy certifikace. Za účelem zajištění nákladově efektivního procesu certifikace by cílem těchto technických harmonizovaných pravidel pro certifikaci mělo být rovněž snížení zbytečné administrativní zátěže pro provozovatele nebo skupiny provozovatelů, zejména pro malé a střední podniky, včetně drobných zemědělců a drobných vlastníků a správců lesů.
- (34) S cílem zajistit, aby byla kontrola certifikace spolehlivá a harmonizovaná, by měla mít Komise možnost přijímat rozhodnutí o uznání systémů certifikace, které splňují požadavky stanovené v tomto nařízení, včetně požadavků na technickou způsobilost, spolehlivost, transparentnost a nezávislý audit. Tato rozhodnutí o uznání by měla být časově omezená a měla by být veřejně dostupná. Za tímto účelem by Komise měla přijmout prováděcí akty týkající se obsahu a postupů uznávání systémů certifikace v Unii.

- (35) V příslušných případech zůstávají použitelná ustanovení Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí („Aarhuská úmluva“), schválené rozhodnutím Rady 2005/370/ES¹⁵, o účasti veřejnosti a přístupu k právní ochraně.
- (36) S cílem zajistit transparentnost a úplnou sledovatelnost certifikovaných jednotek a zabránit riziku podvodů a dvojího započítávání by měla Komise do čtyř let od vstupu tohoto nařízení v platnost zřídit a poté vést unijní registr pro trvalé pohlcování uhlíku, uhlíkové zemědělství a ukládání uhlíku do produktů (dále jen „registr Unie“). Komise by měla zohlednit zprávy podle čl. 30 odst. 5 písm. a) směrnice 2003/87/ES a čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) 2018/841. V případě obav z podvodu by Komise měla záležitost prošetřit a přijmout vhodná opatření, včetně zrušení příslušných rozhodnutí nebo zrušení dotčených jednotek. Podvod by mohl být například považován za spáchaný, pokud je pro stejnou činnost vydán více než jeden certifikát souladu, protože činnost byla zaregistrována ve dvou různých systémech certifikace nebo byla zaregistrována dvakrát ve stejném systému. Podvod by také mohl být považován za spáchaný, je-li stejný certifikát souladu použit několikrát k uplatnění stejného nároku na základě jedné činnosti nebo jedné certifikované jednotky.

¹⁵ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1).

Registr Unie by měl používat automatizované systémy, včetně elektronických šablon, s cílem zpřístupnit veřejnosti alespoň informace uvedené v příloze tohoto nařízení. Provoz registru Unie by měl být financován z pevně stanovených ročních poplatků placených uživateli, které jsou úměrné tomu, jak registr Unie používají, a které dostatečně přispívají k pokrytí nákladů na zřízení registru a jeho ročních provozních nákladů, jako jsou náklady na zaměstnance nebo nástroje IT. Zdroje z těchto poplatků by měly představovat vnější účelově vázané příjmy pro účely nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046¹⁶. Měly by zejména pokrývat náklady na nástroje IT, služby a bezpečnost, včetně na jejich provoz a licenční systémy, a náklady na zaměstnance pracující v oblasti správy registru Unie. Komise by měla prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit nezbytné požadavky týkající se registru Unie a faktorů, které je třeba vzít v úvahu při určování výše uživatelských poplatků a jejich vymáhání. Při stanovování těchto požadavků by Komise měla rovněž zvážit potřebu zajistit dostatečný dohled nad obchodováním certifikovaných jednotek. Komise by během každého posledního čtvrtletí roku, který předchází kalendářnímu roku uplatňování, měla přijmout jeden nebo více prováděcích aktů za účelem stanovení nebo revize jednotlivých částek uživatelských poplatků, které se pro daný kalendářní rok použijí. Do zřízení registru Unie by systémy certifikace uznané Komisí měly zřídit a vést interoperabilní certifikační registry.

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

S cílem zajistit, aby v souvislosti s certifikovanými jednotkami byla dodržena transparentnost a úplná sledovatelnost a zabránit riziku podvodů a dvojího započítávání by měly systémy certifikace rovněž používat automatizované systémy, včetně elektronických šablon, ke zpřístupnění alespoň informací stanovených v příloze tohoto nařízení. Za účelem zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu by Komise měla přijmout prováděcí akty, které stanoví normy a technická pravidla pro fungování a interoperabilitu těchto certifikačních registrů. Certifikované jednotky by měly být vydávány certifikačními registry nebo, jakmile bude zřízen, registrem Unie, pouze po vytvoření čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy na základě platného certifikátu souladu vyplývajícího z recertifikačního auditu. S cílem zabránit dvojímu vydávání a dvojímu použití by neměla být žádná certifikovaná jednotka vydávána více než jednou a neměla by být v kterémkoli okamžiku používána více než jednou fyzickou nebo právnickou osobou. Jednotky trvalého pohlcování uhlíku, jednotky sekvestrace v rámci uhlíkového zemědělství, jednotky ukládání uhlíku do produktů a jednotky snižování emisí z půdy by měly zůstat navzájem odlišené. S cílem zohlednit přirozená rizika opětovného uvolnění pohlceného uhlíku by měla být platnost jednotek sekvestrace v rámci uhlíkového zemědělství a jednotek ukládání uhlíku do produktů ukončena na konci monitorovacího období příslušné činnosti a tyto jednotky by měly být zrušeny v certifikačním registru nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie, pokud se provozovatel nebo skupina provozovatelů nezaváže prodloužit monitorovací období v souladu s pravidly stanovenými v použitelné metodice certifikace.

- (37) Systémy certifikace hrají důležitou roli při prokazování souladu s tímto nařízením. Systémy certifikace by proto měly Komisi pravidelně podávat zprávy o své činnosti. Tyto zprávy by měly být veřejně dostupné v plném rozsahu nebo, pokud je to nezbytné, v souhrnném formátu s cílem zvýšit transparentnost a zlepšit dohled Komise. Kromě toho by takové podávání zpráv poskytlo Komisi nezbytné informace pro podávání zpráv o fungování systémů certifikace s cílem určit osvědčené postupy a případně předložit legislativní návrh na další podporu těchto osvědčených postupů. Za účelem zajištění srovnatelného a jednotného podávání zpráv by Komise měla přijmout prováděcí akty, které stanoví technické podrobnosti týkající se obsahu a formátu zpráv vypracovávaných systémy certifikace.

- (38) Za účelem změny nebo doplnění jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení podrobných metodik certifikace pro různé druhy činností, stanovení norem a technických pravidel pro fungování registru Unie nebo změnu příloh I a II. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁷. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹⁷ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (39) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁸. Za účelem výkonu prováděcích pravomocí stanovených v tomto nařízení by měl být Komisi při plnění jejích úkolů podle tohoto nařízení nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999¹⁹.

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (40) Komise by měla přezkoumat uplatňování tohoto nařízení do ... [Úř. věst.: tři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost nebo 31. prosince 2028, podle toho, co nastane dříve] a následně do šesti měsíců od sdělení výsledků každého globálního hodnocení dohodnutého podle článku 14 Pařížské dohody. Toto nařízení by mělo být průběžně přezkoumáváno ve všech aspektech s přihlédnutím k příslušnému vývoji právních předpisů Unie, včetně jejich souladu s nařízením (EU) 2018/841, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842²⁰ a nařízením (EU) 2021/119, jakož i se směrnicemi 2003/87/ES a (EU) 2018/2001; příslušnému vývoji v souvislosti s UNFCCC a Pařížskou dohodou, včetně pravidel a pokynů týkajících se provádění článku 6 uvedené dohody; technologickému a vědeckému pokroku, osvědčeným postupům a vývoji trhu v oblasti pohlcování uhlíku; potenciálu pro trvalé ukládání uhlíku ve třetích zemích, s výhradou mezinárodních dohod uvedených v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735²¹, a zároveň by mělo stanovit podmínky rovnocenné podmínkám stanoveným ve směrnici 2009/31/ES s cílem zajistit trvale bezpečné a environmentálně šetrné geologické ukládání zachyceného CO₂; environmentálnímu dopadu zvýšeného využívání biomasy vyplývajícímu z uplatňování tohoto nařízení, včetně dopadu na degradaci půdy a obnovu ekosystémů; dopadu na potravinové zabezpečení Unie a spekulace s půdou a nákladům na proces certifikace.

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1735 ze dne 13. června 2024, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému výroby technologií pro nulové čisté emise a mění nařízení (EU) 2018/1724 (Úř. věst. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

- (41) Do 31. července 2026 by Komise měla přezkoumat zahrnutí kategorie zdroje zemědělství podle IPCC, podkategorie 3.A enterická fermentace a 3.B hospodaření se statkovými hnojivy, jak je stanoveno podle nařízení (EU) 2018/1999 a prováděcích aktů přijatých podle uvedeného nařízení, do snížení emisí, na něž se vztahuje toto nařízení, s přihlédnutím k nákladům příležitosti, vývoji regulačního rámce, možným negativním účinkům vedoucím ke zvýšení emisí skleníkových plynů a cíli Unie v oblasti klimatu pro rok 2040, jak je navrženo v souladu s nařízením (EU) 2021/1119, předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu a případně by měla předložit legislativní návrh. V souvislosti s tímto přezkumem je vhodné zvážit, jak by měly být potenciální jednotky vytvořené těmito činnostmi kategorizovány. Je rovněž vhodné urychlit vypracování pilotní metodiky certifikace pro činnosti, které snižují zemědělské emise z enterické fermentace a hospodaření se statkovými hnojivy, a to v rámci přípravy přezkumu Komise v roce 2026.

- (42) Je vhodné, aby certifikáty souladu a certifikované jednotky podporovaly různá konečná použití, jako je prokazování nároků podniků v oblasti klimatu a jiných environmentálních nároků, včetně nároků týkajících se biologické rozmanitosti, nebo výměna certifikovaných jednotek prostřednictvím dobrovolných trhů s uhlíkem. Za tímto účelem by Komise měla posoudit a případně předložit legislativní návrh, pokud jde o potřebu dalších požadavků na uvedení tohoto nařízení do souladu s pravidly a pokyny uvedenými v čl. 6 odst. 2 a 4 Pařížské dohody a s osvědčenými postupy na dobrovolných trzích s uhlíkem. Toto posouzení by mělo porovnat metodické požadavky, včetně základních hodnot, monitorovacích období, období činnosti, doplňkovosti, úniku, nestálosti a odpovědnosti, a mělo by se rovněž zabývat požadavky souvisejícími s povoláním a odpovídajícími úpravami. Mělo by rovněž určit, zda je vhodné rozlišovat konečná použití pro každý typ jednotky, jakož i identifikovat odpovídající požadavky na používání jednotek soukromými subjekty nebo třetími stranami, včetně dobrovolných trhů s uhlíkem a mezinárodních systémů pro dodržení shody, zajišťující soulad s příslušnými právními akty Unie, jako jsou nařízení (EU) 2018/1999 a (EU) 2021/1119 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464²², registr mezinárodně převáděných výsledků zmírnění podle článku 6 Pařížské dohody uvedený v článku 40 nařízení (EU) 2018/1999 a v budoucnu i směrnice o dokládání a sdělování výslovných environmentálních tvrzení.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Úř. věst. L 322, 16.12.2022, s. 15).

- (43) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž prosazovat zavádění vysoce kvalitního pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy a zároveň minimalizovat riziko klamavé ekologické reklamy, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit provozovatelům nebo skupinám provozovatelů zavádění trvalého pohlcování uhlíku, uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů jako doplňku k udržitelnému snižování emisí ve všech odvětvích za účelem splnění cílů stanovených v nařízení (EU) 2021/1119, a motivovat provozovatele nebo skupiny provozovatelů k zavádění těchto činností. Za tímto účelem toto nařízení zavádí dobrovolný rámec Unie pro certifikaci pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy tím, že stanoví:
 - a) kritéria kvality pro činnosti, které probíhají v Unii;
 - b) pravidla pro ověřování a certifikaci pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy, ke kterým dochází při činnostech;
 - c) pravidla pro fungování a uznávání systémů certifikace Komisí;
 - d) pravidla pro vydávání a používání certifikovaných jednotek.

2. Cílem tohoto nařízení je podpořit dosažení cílů Unie v rámci Pařížské dohody, zejména společného dosažení cíle klimatické neutrality nejpozději do roku 2050 stanoveného v nařízení (EU) 2021/1119. Veškerá pohlcení uhlíku a snížení emisí z půdy, ke kterým dochází v rámci tohoto nařízení, musí proto přispívat k dosažení vnitrostátně stanoveného příspěvku Unie a jejích cílů v oblasti klimatu, a nikoli k vnitrostátně stanoveným příspěvkům třetích stran či k mezinárodním systémům pro dodržení shody.
3. Tímto nařízením nejsou dotčeny emise spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, s výjimkou zachycování a ukládání emisí CO₂ z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, jež splňují kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená podle článku 29 směrnice (EU) 2018/2001, s případnými úpravami nezbytnými pro použití podle směrnice 2003/87/ES, jak je stanoveno v prováděcích aktech uvedených v článku 14 směrnice 2003/87/ES, v souladu s přílohou IV směrnice 2003/87/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „pohlcováním uhlíku“ antropogenní pohlcování uhlíku z atmosféry a jeho dlouhodobé ukládání do geologických, pevninských nebo oceánských rezervoárů, nebo do produktů s dlouhou životností;

- 2) „snižováním emisí z půdy“ snižování čistých emisí skleníkových plynů ze zásobníků biogenního uhlíku uvedených v písm. e) a f) části B přílohy I nařízení (EU) 2018/841 nebo snižování emisí skleníkových plynů z kategorie zdroje zemědělství podle IPCC, podkategorie 3.D zemědělské půdy, jak je stanoveno podle nařízení (EU) 2018/1999 a prováděcích aktů přijatých na jeho základě, pokud relevantní činnost celkově snižuje emise uhlíku ze zásobníků uhlíku v půdě nebo zvyšuje pohlcování uhlíku v zásobnících biogenního uhlíku;
- 3) „činností“ jeden nebo více postupů nebo procesů prováděných provozovatelem nebo skupinou provozovatelů, které vedou k trvalému pohlcování uhlíku, dočasnému pohlcování uhlíku v rámci uhlíkového zemědělství nebo ukládání uhlíku do produktů nebo ke snižování emisí z půdy v rámci uhlíkového zemědělství, pokud takové uhlíkové zemědělství celkově snižuje emise uhlíku ze zásobníků uhlíku v půdě nebo zvyšuje pohlcování uhlíku v zásobnících biogenního uhlíku;
- 4) „zásobníkem biogenního uhlíku“ živá biomasa, odpad, mrtvá dřevní hmota, neživá organická hmota, minerální a organické půdy uvedené v písm. a) až f) části B přílohy I nařízení (EU) 2018/841;

- 5) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba či veřejný subjekt, jež provozují nebo řídí činnost, nebo jimž byla svěřena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou stránkou činnosti; v případě činnosti uhlíkového zemědělství se „provozovatelem“ rozumí zemědělec ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (EU) 2021/2115, jiný správce činnosti v pevninském nebo pobřežním prostředí, vlastník či správce lesa vymezený ve vnitrostátních právních předpisech nebo příslušný veřejný subjekt;
- 6) „skupinou provozovatelů“ právní subjekt, který zastupuje alespoň dva provozovatele a je odpovědný za zajištění toho, aby tito provozovatelé dodržovali toto nařízení;
- 7) „obdobím činnosti“ období, během něhož vzniká při činnosti čistý přínos pohlcení uhlíku nebo čistý přínos snížení emisí z půdy a které je vymezeno v použitelné metodice certifikace;
- 8) „monitorovacím obdobím“ období, během něhož provozovatel nebo skupina provozovatelů monitoruje snižování emisí z půdy nebo ukládání uhlíku, které pokrývá alespoň období činnosti, a jež je vymezeno v použitelné metodice certifikace;
- 9) „trvalým pohlcováním uhlíku“ postup nebo proces, během něhož se za normálních okolností a při použití vhodných postupů řízení zachycuje a ukládá atmosférický nebo biogenní uhlík po dobu několika století, včetně uhlíku trvale chemicky vázaného v produktech, a jež není kombinovaný s terciární těžbou uhlovodíků;

- 10) „uhlíkovým zemědělstvím“ postup nebo proces prováděný během období činnosti v délce alespoň pěti let v souvislosti se správou činnosti v pevninském nebo pobřežním prostředí a vedoucí k zachycování a dočasnému ukládání atmosférického a biogenního uhlíku do zásobníků biogenního uhlíku nebo ke snižování emisí z půdy;
- 11) „ukládáním uhlíku do produktů“ postup nebo proces, při němž je atmosférický nebo biogenní uhlík zachycen a uložen na dobu alespoň 35 let do produktů s dlouhou životností a jenž umožňuje monitorování uloženého uhlíku na místě a je po celou dobu monitorovacího období certifikován;
- 12) „uhlíkem trvale chemicky vázaným v produktech“ uhlík, který je chemicky uložen v určitém produktu, a proto při běžném použití tohoto produktu, včetně veškeré běžné činnosti, k níž dochází po skončení životnosti produktu, neuniká do atmosféry v souladu s čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES;
- 13) „geologickým ukládáním CO₂“ geologické ukládání CO₂ ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2009/31/ES;
- 14) „certifikačním orgánem“ akreditovaný nebo uznaný nezávislý orgán posuzování shody, který uzavřel dohodu se systémem certifikace o provádění certifikačních auditů a vydávání certifikátů souladu;
- 15) „systémem certifikace“ organizace, která certifikuje soulad činností a provozovatelů s kritérii kvality a pravidly pro certifikaci stanovenými v tomto nařízení;

- 16) „certifikačním auditem“ audit prováděný certifikačním orgánem;
- 17) „recertifikačním auditem“ audit prováděný v rámci obnovy certifikátu souladu vydaného certifikačním orgánem;
- 18) „certifikátem souladu“ prohlášení o shodě vydané certifikačním orgánem, které potvrzuje, že činnost je v souladu s tímto nařízením;
- 19) „jednotkou trvalého pohlcování uhlíku“ jedna metrická tuna ekvivalentu CO₂ certifikovaného čistého přínosu trvalých pohlcení uhlíku, jež vznikla při činnosti trvalého pohlcování uhlíku a jež je registrována systémem certifikace v jeho certifikačním registru nebo případně v registru Unie podle článku 12;
- 20) „jednotkou snižování emisí z půdy“ jedna metrická tuna ekvivalentu CO₂ certifikovaného čistého přínosu snížení emisí z půdy, jež vznikla při činnosti uhlíkového zemědělství a jež je registrována systémem certifikace v jeho certifikačním registru nebo případně v registru Unie podle článku 12;
- 21) „opětovným uvolněním“ v případě geologického ukládání CO₂ únik ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2009/31/ES a v případě jiných činností úmyslné nebo neúmyslné uvolnění uhlíku zachyceného a uloženého při činnosti zpět do atmosféry;

- 22) „jednotkou sekvestrace v rámci uhlíkového zemědělství“ jedna metrická tuna ekvivalentu CO₂ certifikovaného čistého přínosu dočasných pohlcení uhlíku, jež vznikla při činnosti uhlíkového zemědělství a jež je registrována systémem certifikace v jeho certifikačním registru nebo případně v registru Unie podle článku 12;
- 23) „jednotkou ukládání uhlíku do produktů“ jedna metrická tuna ekvivalentu CO₂ certifikovaného čistého přínosu dočasných pohlcení uhlíku, jež vznikla při činnosti ukládání uhlíku do produktů a jež jsou registrována systémem certifikace v jeho certifikačním registru nebo případně v registru Unie podle článku 12.

Článek 3

Způsobilost k certifikaci

Pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy jsou způsobilé k certifikaci podle tohoto nařízení, pokud splňují obě následující podmínky:

- a) vznikají při činnosti, která splňuje kritéria kvality stanovená v člancích 4 až 7;
- b) jsou nezávisle ověřovány v souladu s článkem 9.

Kapitola 2

Kritéria kvality

Článek 4

Kvantifikace

1. Činnost trvalého pohlcování uhlíku musí poskytovat čistý přínos trvalých pohlcení uhlíku, který se vypočte podle tohoto vzorce:

$$\text{čistý přínos trvalých pohlcení uhlíku} = \text{PU}_{\text{zákl.}} - \text{PU}_{\text{celk.}} - \text{SP}_{\text{nárůst}} > 0,$$

přičemž:

- a) $\text{PU}_{\text{zákl.}}$ je množství pohlcení uhlíku v rámci základní hodnoty;
- b) $\text{PU}_{\text{celk.}}$ je celkové množství pohlcení uhlíku v rámci činnosti;
- c) $\text{SP}_{\text{nárůst}}$ je nárůst přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů za celý životní cyklus činnosti, které jsou spojeny s jejím prováděním, včetně případných nepřímých změn ve využívání půdy, vypočtený v příslušných případech v souladu s protokoly stanovenými v pokynech IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů a případným dalším upřesněním těchto pokynů IPCC z roku 2006.

2. Činnost uhlíkového zemědělství musí poskytovat čistý přínos dočasných pohlcení uhlíku nebo čistý přínos čistých snížení emisí z půdy, který se vypočte podle tohoto vzorce:

a) $\text{čistý přínos dočasných pohlcení uhlíku} = \text{PU}_{\text{zákl.}} - \text{PU}_{\text{celk.}} - \text{SP}_{\text{nárůst}} > 0,$

příčemž:

- i) $\text{PU}_{\text{zákl.}}$ je množství pohlcení uhlíku v rámci základní hodnoty;
- ii) $\text{PU}_{\text{celk.}}$ je celkové množství pohlcení uhlíku v rámci činnosti;
- iii) $\text{SP}_{\text{nárůst}}$ je nárůst přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů za celý životní cyklus činnosti, které jsou spojeny s jejím prováděním, včetně případných nepřímých změn ve využívání půdy, vypočtený v příslušných případech v souladu s protokoly stanovenými v pokynech IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů a případným dalším upřesněním těchto pokynů IPCC z roku 2006;

b) čistý přínos snížení emisí z půdy = $EPL_{zákl.} - EPL_{celk.} + EZP_{zákl.} - EZP_{celk.} - SP_{nárůst} > 0$,

příčemž:

- i) $EPL_{zákl.}$ je množství emisí z půdy v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví v rámci základní hodnoty;
- ii) $EPL_{celk.}$ je celkové množství emisí z půdy v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví v rámci činnosti;
- iii) $EZP_{zákl.}$ je množství emise ze zemědělské půdy v rámci základní hodnoty;
- iv) $EZP_{celk.}$ je celkové množství emisí ze zemědělské půdy v rámci činnosti;
- v) $SP_{nárůst}$ je nárůst přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů za celý životní cyklus činnosti, které jsou spojeny s jejím prováděním, včetně případných nepřímých změn ve využívání půdy, vypočtený v příslušných případech v souladu s protokoly stanovenými v pokynech IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů a případným dalším upřesněním těchto pokynů IPCC z roku 2006;

Rozsah množství, na která odkazují $PU_{\text{zákl.}}$ a $PU_{\text{celk.}}$, odpovídá čistým pohlcením skleníkových plynů zahrnutým do oblasti působnosti nařízení (EU) 2018/841.

Rozsah množství, na která odkazují $EPL_{\text{zákl.}}$ a $EPL_{\text{celk.}}$, odpovídá čistým pohlcením skleníkových plynů ze zásobníků biogenního uhlíku uvedených v písm. e) a f) oddílu B přílohy I nařízení (EU) 2018/841.

Rozsah množství, na která odkazují $EZP_{\text{zákl.}}$ a $EZP_{\text{celk.}}$, odpovídá emisím z kategorie zdroje zemědělství podle IPCC podkategorie 3.D zemědělské půdy.

3. Použitelné metodiky certifikace vyžadují rozdělení všech množství uvedených v odstavci 2 podle skleníkových plynů.
4. Pokud se emise z půdy v důsledku činnosti, která vede k dočasnému pohlcování uhlíku v rámci uhlíkového zemědělství, zvýší, musí být vypočteny a započteny do čistého přínosu pohlcení uhlíku. Zejména emise ze zásobníků biogenního uhlíku uvedených v písm. e) a f) oddílu B přílohy I nařízení (EU) 2018/841, se vypočítávají a vykazují jako součást $PU_{\text{celk.}}$ a emise z kategorie zdroje zemědělství podle IPCC podkategorie 3D zemědělské půdy se vypočítávají a vykazují jako $SP_{\text{nárůst}}$.

Pokud se emise z půdy v důsledku činnosti, která vede k dočasnému pohlcování uhlíku z uhlíkového zemědělství, sníží, musí být vypočteny, vykázány a započteny jako čistý přínos snížení emisí z půdy.

Pokud činnost vede k čistému přínosu dočasných pohlcení uhlíku i čistému přínosu snížení emisí z půdy, příslušná metodika stanoví pravidla pro přidělování souvisejících přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů, které lze této činnosti přičíst.

5. Činnost ukládání uhlíku do produktů musí poskytovat čistý přínos dočasných pohlcení uhlíku, který se vypočte podle tohoto vzorce:

$$\text{čistý přínos dočasných pohlcení uhlíku} = \text{PU}_{\text{zákl.}} - \text{PU}_{\text{celk.}} - \text{SP}_{\text{nárůst}} > 0,$$

přičemž:

- a) $\text{PU}_{\text{zákl.}}$ je množství pohlcení uhlíku v rámci základní hodnoty;
- b) $\text{PU}_{\text{celk.}}$ je celkové množství pohlcení uhlíku při činnosti;
- c) $\text{SP}_{\text{nárůst}}$ je nárůst přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů za celý životní cyklus činnosti, které jsou spojeny s jejím prováděním, včetně případných nepřímých změn ve využívání půdy, vypočtený v příslušných případech v souladu s protokoly stanovenými v pokynech IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 a případným dalším upřesněním pokynů IPCC z roku 2006.

6. Množství uvedená v odstavcích 1 až 5 se označují záporným znaménkem (–), pokud se jedná o čistá pohlcení skleníkových plynů, a kladným znaménkem (+), pokud se jedná o čisté emise skleníkových plynů; vyjadřují se v tunách ekvivalentu CO₂.
7. Trvalá pohlcení uhlíku, dočasná pohlcení uhlíku v rámci uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů, snížení emisí z půdy a související emise skleníkových plynů je třeba kvantifikovat relevantním, konzervativním, přesným, úplným, konzistentním, transparentním a srovnatelným způsobem v souladu s nejnovějšími dostupnými vědeckými poznatky. Monitorování musí být založeno na vhodné kombinaci měření na místě s dálkovým průzkumem nebo modelováním v souladu s pravidly stanovenými v použitelných metodikách certifikace.
8. Základní hodnoty uvedené v odstavcích 1, 2 a 5 musí být vysoce reprezentativní pro standardní výkonnost srovnatelných postupů a procesů za podobných sociálních, hospodářských, environmentálních, technologických a regulačních podmínek a musí zohledňovat zeměpisné souvislosti, včetně místních pedoklimatických a regulačních podmínek (dále jen „standardizované základní hodnoty“).
9. Standardizovanou základní hodnotu stanoví Komise v použitelných metodikách certifikace obsažených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8.

Komise standardizovanou základní hodnotu alespoň jednou za pět let přezkoumá a podle potřeby aktualizuje s ohledem na vyvíjející se regulační podmínky a na nejnovější dostupné vědecké důkazy. Aktualizovaná standardizovaná základní hodnota se použije pouze pro činnosti, u nichž období činnosti začíná po vstupu použitelné metodiky certifikace v platnost.

10. Odchylně od odstavce 8, je-li to řádně odůvodněno v použitelné metodice certifikace, včetně z důvodu nedostatku údajů nebo neexistence dostatečného množství srovnatelných činností, použije provozovatel základní hodnotu, která odpovídá individuálnímu výkonu konkrétní činnosti (dále jen „základní hodnota pro konkrétní činnost“).
11. Základní hodnoty pro konkrétní činnost se na začátku každého období činnosti pravidelně aktualizují, není-li v použitelných metodikách certifikace stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8 stanoveno jinak.
12. Při kvantifikaci trvalých pohlcení uhlíku, dočasných pohlcení uhlíku v rámci uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů a snížení emisí z půdy se konzervativním způsobem a v souladu s uznávanými statistickými přístupy zohlední nejistoty. Nejistoty zohledněné při kvantifikaci pohlcení uhlíku a snížení emisí z půdy musí být řádně vykázané.

13. Na podporu kvantifikace dočasných pohlcení uhlíku a snížení emisí z půdy vzniklých v rámci činnosti uhlíkového zemědělství shromažďuje provozovatel nebo skupina provozovatelů, je-li to proveditelné, údaje o pohlcení uhlíku a emisích skleníkových plynů na základě použití metodik úrovně 3 v souladu s pokyny IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů a upřesněními těchto pokynů IPCC z roku 2006 a způsobem slučitelným s vnitrostátními inventurami skleníkových plynů podle nařízení (EU) 2018/841 a části 3 přílohy V nařízení (EU) 2018/1999.

Článek 5
Doplňkovost

1. Každá činnost je doplňkovou činností. Za tímto účelem musí splňovat obě následující kritéria:
- a) přesahuje rámec unijních a vnitrostátních zákonných požadavků na úrovni jednotlivých provozovatelů;
 - b) k tomu, aby se činnost stala finančně životaschopnou, je zapotřebí motivačního účinku certifikace.
2. Pokud je použita standardizovaná základní hodnota, má se za to, že je dodržena doplňkovost podle odstavce 1.

Pokud je použita základní hodnota pro konkrétní činnost, musí být doplňkovost podle odstavce 1 tohoto článku prokázána prostřednictvím zvláštních testů doplňkovosti v souladu s použitelnými metodikami certifikace stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8.

Článek 6

Ukládání, monitorování a odpovědnost

1. Provozovatel nebo skupina provozovatelů prokáže, že činnost ukládá uhlík trvale nebo že jejím cílem je dlouhodobé ukládání uhlíku.
2. Pro účely odstavce 1 provozovatel nebo skupina provozovatelů musí:
 - a) podléhat pravidlům pro monitorování a zmírňování zjištěných rizik opětovného uvolnění během monitorovacího období;
 - b) nést odpovědnost za řešení opětovného uvolnění uhlíku zachyceného a uloženého činností, k němuž dojde během monitorovacího období pro tuto činnost, a to prostřednictvím vhodných mechanismů odpovědnosti v souladu s použitelnými metodikami certifikace stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8.
3. Pravidla pro monitorování podle odst. 2 písm. a) musí být:
 - a) v případě trvalého pohlcování uhlíku v souladu s pravidly stanovenými v člancích 13 až 16 směrnice 2009/31/ES;
 - b) v případě uhlíku trvale chemicky vázaného v produktech v souladu s pravidly přijatými podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES;

- c) v případě uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů stanovena a řádně odůvodněna v souladu s pravidly stanovenými v použitelných metodikách certifikace obsažených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8.
4. Mechanismy odpovědnosti podle odst. 2 písm. b) musí být v případě:
- a) trvalého pohlcování uhlíku v souladu s pravidly stanovenými v člancích 17 a 18 směrnice 2009/31/ES;
 - b) uhlíku trvale chemicky vázaného v produktech v souladu s pravidly přijatými podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES;
 - c) uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů stanoveny a řádně odůvodněny v použitelných metodikách certifikace obsažených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8 a mohou zahrnovat kolektivní rezervy nebo mechanismy předběžného pojištění.
5. Uhlík pohlcený a následně uložený v rámci činnosti pohlcování uhlíku se považuje za uvolněný do atmosféry na konci monitorovacího období, ledaže je toto monitorovací období prodlouženo prostřednictvím nové certifikace činnosti nebo je uhlík uložen trvale v souladu s odst. 3 písm. a) a b) a odst. 4 písm. a) a b).
6. Činnosti snižování emisí z půdy podléhají vhodným pravidlům pro monitorování a mechanismům odpovědnosti stanoveným v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8.

Článek 7
Udržitelnost

1. Činnost nesmí významně poškozovat životní prostředí a může vytvářet vedlejší přínosy pro jeden nebo více z následujících cílů udržitelnosti:
 - a) zmírňování změny klimatu nad rámec čistého přínosu pohlcení uhlíku a čistého přínosu snížení emisí z půdy uvedeného v čl. 4 odst. 1 a 2;
 - b) přizpůsobování se změně klimatu;
 - c) udržitelného využívání a ochrany vodních a mořských zdrojů;
 - d) přechod na oběhové hospodářství, včetně účinného používání udržitelně získávaných materiálů biologického původu;
 - e) prevence a omezování znečištění;
 - f) ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů, včetně zdraví půdy, jakož i zabránění její degradaci.

2. Činnost uhlíkového zemědělství musí vytvářet vedlejší přínosy alespoň pro cíl udržitelnosti uvedený v odst. 1 písm. f).

3. Pro účely odstavce 1 tohoto článku musí činnost splňovat minimální požadavky na udržitelnost stanovené v použitelných metodikách certifikace stanovených v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8.

Minimální požadavky na udržitelnost musí:

- a) zohledňovat dopad v rámci Unie i mimo ni a místní podmínky;
 - b) být podle potřeby v souladu s technickými screeningovými kritérii pro zásadu „významně nepoškozovat“;
 - c) podporovat udržitelnost surovin z lesní a zemědělské biomasy v souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy stanovenými v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001.
4. Pokud provozovatel nebo skupina provozovatelů vykazuje vedlejší přínosy, které přispívají k cílům udržitelnosti uvedeným v odstavci 1 tohoto článku nad rámec minimálních požadavků na udržitelnost uvedených v odstavci 3 tohoto článku, musí dodržovat použitelné metodiky certifikace stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 8. Tyto metodiky certifikace zahrnují prvky, které v co nejvyšší míře motivují k vytváření vedlejších přínosů nad rámec minimálních požadavků na udržitelnost, zejména ve vztahu k cíli uvedenému v odst. 1 písm. f) tohoto článku.

Článek 8
Metodiky certifikace

1. Provozovatel nebo skupina provozovatelů použije použitelnou metodiku certifikace za účelem splnění kritérií kvality stanovených v článcích 4 až 7 (dále jen „metodika certifikace“).
2. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci, aby doplnila toto nařízení stanovením metodik certifikace, ve kterých se pro každou činnost upřesní prvky stanovené v příloze I.

Komise upřednostní vypracování metodik certifikace pro ty činnosti, které jsou nejvyspělejší, které mají potenciál přinést největší vedlejší přínosy, nebo pro které již byly přijaty právní předpisy Unie relevantní pro vypracování těchto metodik.

V případě činností uhlíkového zemědělství Komise v rámci tohoto upřednostňování dále zohlední, zda tyto činnosti přispívají k udržitelnému hospodaření se zemědělskou půdou, lesy a mořským prostředím.

V případě ukládání uhlíku do produktů upřednostní Komise metodiky certifikace týkající se stavebních výrobků na bázi dřeva a stavebních výrobků z biologického materiálu.

3. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle odstavce 2 musí rozlišovat mezi činnostmi souvisejícími s trvalým pohlcováním uhlíku, uhlíkovým zemědělstvím a ukládáním uhlíku do produktů a dále rozlišují činnosti na základě jejich vlastností.

Metodiky certifikace musí:

- a) zajistit spolehlivost a transparentnost pohlcování uhlíku a snižování emisí z půdy;
- b) prosazovat ochranu a obnovu biologické rozmanitosti a ekosystémů;
- c) přispívat k zajištění potravinového zabezpečení Unie a zabránění spekulacím s půdou;
- d) udržitelným způsobem zohledňovat konkurenceschopnost zemědělců a vlastníků a správců lesů v Unii, zejména malých provozovatelů;
- e) prosazovat udržitelnost biomasy v souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy stanovenými v článku 29 směrnice (EU) 2018/2001;
- f) zajišťovat soudržnost uplatňování zásady kaskádového využívání biomasy podle vnitrostátních orgánů v souladu s čl. 3 odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001;
- g) zajišťovat, aby se předešlo neudržitelné poptávce po surovinách biomasy;

- h) minimalizovat administrativní a finanční zátěž pro provozovatele, zejména malé provozovatele a udržovat proces certifikace co nejjednodušší a uživatelsky snadný;
- i) zajišťovat, aby případy opětovného uvolnění uhlíku byly řešeny prostřednictvím vhodných mechanismů odpovědnosti, jako jsou kolektivní rezervy nebo mechanismy předběžného pojištění a v krajním případě přímé zrušení jednotek.

4. Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 2 Komise zohlední:

- a) příslušné unijní a vnitrostátní právní předpisy;
- b) příslušné unijní, vnitrostátní a mezinárodní metodiky a normy certifikace; a
- c) nejlepší dostupné vědecké důkazy.

Kapitola 3

Certifikace

Článek 9

Certifikace souladu

1. Chce-li provozovatel nebo skupina provozovatelů požádat o certifikaci souladu s tímto nařízením, podá žádost u systému certifikace.

Po přijetí této žádosti předloží provozovatel nebo skupina provozovatelů certifikačnímu orgánu plán činnosti, který zahrnuje doklady o souladu s články 4 až 7 a očekávaný čistý přírůstek pohlcení uhlíku nebo očekávaný čistý přírůstek snížení emisí z půdy vytvořený v rámci činnosti a plán monitorování.

Skupiny provozovatelů rovněž upřesní, jakým způsobem jsou poskytovány poradenské služby, a to zejména malým provozovatelům v oblasti uhlíkového zemědělství.

Pokud jde o činnosti uhlíkového zemědělství, členské státy mohou zemědělcům poskytovat poradenství v rámci poradenských služeb uvedených v článku 15 nařízení (EU) 2021/2115.

Za účelem podpory interoperability příslušných databází uhlíkového zemědělství mohou členské státy případně zahrnout do systému identifikace zemědělských pozemků stanoveného v článku 68 nařízení (EU) 2021/2116 klíčové informace uvedené v příloze II tohoto nařízení, včetně postupů řízení souvisejících s činností uhlíkového zemědělství, data zahájení a data ukončení činnosti, jedinečného čísla nebo kódu certifikátu souladu, názvu certifikačního orgánu a názvu systému certifikace.

2. Systém certifikace jmenuje certifikační orgán, který provede certifikační audit, aby ověřil, že informace předložené podle odstavce 1 tohoto článku jsou věcně správné a spolehlivé, a potvrdil soulad činnosti s články 4 až 7.

Pokud na základě tohoto certifikačního auditu byl ověřen soulad informací předložených podle odstavce 1 tohoto článku, vydá certifikační orgán zprávu o certifikačním auditu, která obsahuje shrnutí, a certifikát souladu obsahující přinejmenším informace uvedené v příloze II.

Systém certifikace přezkoumá zprávu o certifikačním auditu a certifikát souladu a tuto zprávu o certifikačním auditu v plném rozsahu nebo, pokud je to nezbytné pro zachování důvěrnosti obchodně citlivých informací, v souhrnné podobě, a tento certifikát souladu zveřejní v certifikačním registru nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie uvedeném v článku 12 (dále jen „registr Unie“).

3. Nejméně jednou za pět let nebo častěji, je-li tak stanoveno v použitelné metodice certifikace, provádí certifikační orgán na základě charakteristik příslušné činnosti, recertifikační audity, aby znovu potvrdil soulad činnosti s články 4 až 7 a ověřil čistý přínos pohlcení uhlíku nebo čistý přínos snížení emisí z půdy vytvořený v rámci činnosti. Jako výsledek recertifikačního auditu vydá certifikační orgán zprávu o recertifikačním auditu, která obsahuje shrnutí, a případně vydá aktualizovaný certifikát souladu.

System certifikace přezkoumá zprávu o recertifikačním auditu a aktualizovaný certifikát souladu a tuto zprávu o recertifikačním auditu v plném rozsahu nebo, pokud je to nezbytné pro zachování důvěrnosti obchodně citlivých informací, v souhrnné podobě, a tento aktualizovaný certifikát souladu zveřejní v certifikačním registru systému certifikace nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie.

Certifikační registr systému certifikace nebo, jakmile bude zřízen, registr Unie vydá certifikované jednotky na základě aktualizovaného certifikátu souladu vyplývajícího z recertifikačního auditu.

4. Provozovatel nebo skupina provozovatelů poskytuje certifikačnímu orgánu při certifikačním auditu a recertifikačním auditu podporu, a to zejména tím, že umožní přístup do prostor, kde se činnost provádí, a poskytne jakékoli údaje a dokumentaci požadovanou tímto certifikačním orgánem.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví strukturu, formát a technické podrobnosti plánu činnosti a plánu monitorování podle odstavce 1 tohoto článku a zpráv o certifikačním auditu a recertifikačním auditu podle odstavců 2 a 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

Článek 10

Certifikační orgány

1. Certifikační orgány jmenované systémy certifikace musí být akreditovány vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení (ES) č. 765/2008 nebo uznané příslušným vnitrostátním orgánem jako příslušné pro oblast působnosti tohoto nařízení nebo konkrétní oblasti systému certifikace.
2. Certifikační orgány musí:
 - a) být způsobilé k provádění certifikačních auditů a recertifikačních auditů;
 - b) být právně a finančně nezávislé na provozovateli nebo na skupině provozovatelů a
 - c) vykonávat ve veřejném zájmu činnosti požadované podle tohoto nařízení.
3. Pro účely odst. 2 písm. b) nesmí certifikační orgány ani jejich části:
 - a) být provozovatelem nebo skupinou provozovatelů, vlastníkem provozovatele nebo skupiny provozovatelů nebo být jimi vlastněn;

b) mít vztahy s provozovatelem nebo se skupinou provozovatelů, kteří by mohli ovlivnit jejich nezávislost a nestrannost.

4. Členské státy dohlížejí na činnost certifikačních orgánů.

Certifikační orgány předloží na žádost příslušných vnitrostátních orgánů veškeré relevantní informace nezbytné pro dohled nad jejich činností, včetně data, času a místa konání certifikačních auditů a recertifikačních auditů.

Pokud členské státy zjistí nesoulad, neprodleně o tom informují certifikační orgán a příslušný systém certifikace.

Informace o nesouladu se zveřejní v certifikačním registru nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie.

Kapitola 4

Systemy certifikace

Článek 11

Činnost systémů certifikace

1. K prokázání souladu s tímto nařízením se provozovatel nebo skupina provozovatelů musí účastnit systému certifikace uznaného Komisí podle článku 13.

2. Systémy certifikace fungují nezávisle na základě spolehlivých a transparentních pravidel a postupů, zejména pokud jde o vnitřní řízení a monitorování, vyřizování stížností a odvolání, konzultace se zúčastněnými stranami, transparentnost a zveřejňování informací, jmenování a školení certifikačních orgánů, řešení otázek nesouladu, a vývoj a správu certifikačních registrů.

Systémy certifikace stanoví transparentní poplatky a zpřístupní provozovatelům informace o těchto poplatcích, mimo jiné jejich zveřejněním na svých internetových stránkách.

Systémy certifikace zavedou snadno přístupné postupy pro podávání a vyřizování stížností a odvolání. Informace o těchto postupech zveřejní v certifikačním registru nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie.

3. Systémy certifikace ověří, zda informace a údaje předložené provozovatelem nebo skupinou provozovatelů za účelem certifikace souladu podle článku 9 byly předmětem nezávislého auditu a zda certifikace souladu, včetně zpráv o recertifikačním auditu byly provedeny přesně, spolehlivě a nákladově efektivním způsobem.
4. Alespoň jednou ročně zveřejní systémy certifikace ve svých certifikačních registrech nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie seznam jmenovaných certifikačních orgánů, přičemž u každého certifikačního orgánu uvedou, kterým vnitrostátním akreditačním orgánem byl tento certifikační orgán akreditován nebo kterým vnitrostátním příslušným orgánem byl uznán a který vnitrostátní příslušný orgán jej monitoruje.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví strukturu, formát, technické podrobnosti a postup nezbytný pro účely odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku, které se použijí na všechny systémy certifikace uznané Komisí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

Článek 12

Unijní registr pro trvalé pohlcování uhlíku, uhlíkové zemědělství a ukládání uhlíku do produktů a certifikační registry

1. Do... [Úř. věst.: čtyři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] Komise zřídí a poté řádně vede unijní registr pro trvalé pohlcování uhlíku, uhlíkové zemědělství a ukládání uhlíku do produktů s cílem zpřístupnit veřejnosti v přístupném formátu informace týkající se procesu certifikace obsahující přinejmenším informace stanovené v příloze III.

Při zřizování registru Unie zohlední Komise zprávy uvedené v čl. 30 odst. 5 písm. a) směrnice 2003/87/ES a čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) 2018/841.

Registr Unie používá automatizované systémy, včetně elektronických šablon, k bezpečnému zpřístupnění informací souvisejících s procesem certifikace, včetně certifikátů souladu a aktualizovaných certifikátů souladu, s cílem umožnit sledování množství certifikovaných jednotek a zabránit dvojímu započítávání.

Registr Unie je financován z pevně stanovených ročních poplatků placených uživateli. Tyto poplatky musí být úměrné tomu, v jaké míře je registr Unie používán, a dostatečné k pokrytí nákladů na zřízení registru Unie a jeho ročních provozních nákladů, jako jsou náklady na zaměstnance nebo nástroje IT.

Zdroje z těchto poplatků představují vnější účelově vázané příjmy pro účely čl. 21 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. Tyto příjmy pokrývají zejména náklady na nástroje IT, služby a bezpečnost, včetně nákladů na jejich provozní a licenční systémy, jakož i náklady na zaměstnance pracující v oblasti správy registru Unie.

2. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní tento článek a stanoví nezbytné požadavky týkající se registru Unie, včetně pravidel pro zajištění dostatečného dohledu nad obchodováním s certifikovanými jednotkami, a faktory, které je třeba zohlednit při určování výše poplatků uvedených v odstavci 1 tohoto článku a jejich výběru.

Komise během každého posledního čtvrtletí roku, který předchází kalendářnímu roku uplatňování, přijme jeden nebo více prováděcích aktů za účelem stanovení nebo revize jednotlivých částek poplatků podle odstavce 1 tohoto článku, které se pro daný kalendářní rok použijí.

3. Až do zřízení registru Unie systém certifikace zřídí a řádně vede certifikační registr, aby byly bezpečně zpřístupněny informace týkající se procesu certifikace, včetně certifikátů souladu a aktualizovaných certifikátů souladu, obsahujících přinejmenším informace uvedené v příloze III, s cílem umožnit sledování množství jednotek certifikovaných v souladu s článkem 9.

Certifikační registr používá automatizované systémy, včetně elektronických šablon, a je interoperabilní s registry jiných uznaných systémů certifikace s cílem zabránit dvojímu započítávání.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví strukturu, formát a technické podrobnosti certifikačních registrů a zaznamenávání, držení nebo používání certifikovaných jednotek, a to i jak je uvedeno v tomto odstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

4. Certifikované jednotky vydávají certifikační registry nebo, jakmile bude zřízen, registr Unie, pouze po vytvoření čistého přínosu pohlcení uhlíku nebo čistého přínosu snížení emisí z půdy na základě platného certifikátu souladu vyplývajícího z recertifikačního auditu.

Žádná certifikovaná jednotka nesmí být vydána více než jednou a nesmí ji v kterémkoli okamžiku použít více než jedna fyzická nebo právnická osoba.

Jednotky trvalého pohlcování uhlíku, jednotky sekvestrace v rámci uhlíkového zemědělství, jednotky ukládání uhlíku do produktů a jednotky snižování emisí z půdy musí zůstat navzájem odlišné.

5. Platnost jednotek sekvestrace v rámci uhlíkového zemědělství a jednotek ukládání uhlíku do produktů skončí na konci monitorovacího období příslušné činnosti a tyto jednotky budou zrušeny v certifikačním registru nebo, jakmile bude zřízen, v registru Unie, ledaže se prostřednictvím průběžného monitorování v souladu s pravidly stanovenými v použitelné metodice certifikace prokáže dlouhodobé uložení pohlceného uhlíku.

Článek 13

Uznávání systémů certifikace

1. K prokázání souladu s tímto nařízením může provozovatel nebo skupina provozovatelů použít pouze systém certifikace uznaný rozhodnutím Komise. Toto rozhodnutí je platné po dobu nejvýše pěti let a zveřejní se v registru Unie.
2. Členský stát oznámí Komisi žádost o uznání veřejného systému certifikace.

Právní zástupce soukromého systému certifikace oznámí Komisi žádost o uznání tohoto soukromého systému certifikace.

3. Komise může po náležitých konzultacích se systémem certifikace zrušit rozhodnutí o uznání systému certifikace podle odstavce 1 tohoto článku, pokud systém certifikace neprovádí pravidla stanovená v prováděcích aktech uvedených v čl. 11 odst. 5.

Pokud členský stát nebo jiná zúčastněná strana vznese řádně odůvodněné obavy, že systém certifikace nefunguje v souladu s pravidly stanovenými v prováděcích aktech uvedených v čl. 11 odst. 5, které tvoří základ pro rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, Komise záležitost prošetří a přijme vhodná opatření, včetně zrušení příslušného rozhodnutí.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví strukturu, formát a technické podrobnosti postupů uznávání a oznamování uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

Článek 14

Požadavky na podávání zpráv

1. Každý systém certifikace uznaný Komisí, který fungoval alespoň dvanáct měsíců, předloží Komisi každý rok do 30. dubna výroční zprávu o své činnosti, včetně popisu všech případů podvodů a souvisejících nápravných opatření, která se vztahuje na předchozí kalendářní rok.

Komise zprávy uvedené v prvním pododstavci zveřejní v plném rozsahu nebo, pokud je to nezbytné pro zachování důvěrnosti obchodně citlivých informací, v souhrnné podobě.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví strukturu, formát a technické podrobnosti zpráv uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

Kapitola 5

Závěrečná ustanovení

Článek 15

Změny příloh

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy I s cílem přizpůsobit ji novým a nově vznikajícím druhům činností a vědeckému a technickému pokroku.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy II s cílem přizpůsobit ji technickému pokroku.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 8, 12 a 15 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od ... [den vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 8, 12 a 15 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 8, 12 nebo 15 vstoupí v platnost, pouze pokud proti nim Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 17

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený podle čl. 44 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2018/1999. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento článek, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 18

Přezkum

1. Toto nařízení se přezkoumává ve všech ohledech, přičemž se zohlední:
 - a) příslušný vývoj práva Unie, včetně souladu tohoto nařízení s nařízeními (EU) 2018/841, (EU) 2018/842 a (EU) 2021/1119 a se směrnicemi 2003/87/ES a (EU) 2018/2001;

- b) příslušný vývoj v souvislosti s UNFCCC a Pařížskou dohodou, včetně pravidel a pokynů týkajících se provádění článku 6 uvedené dohody;
- c) technologický a vědecký pokrok, osvědčené postupy a vývoj trhu v oblasti pohlcování uhlíku;
- d) potenciál pro trvalé ukládání uhlíku ve třetích zemích, s výhradou existence mezinárodních dohod uvedených v kapitole III nařízení (EU) 2024/1735, a zároveň by mělo stanovit podmínky rovnocenné podmínkám stanoveným ve směrnici 2009/31/ES s cílem zajistit, aby bylo geologické ukládání zachyceného CO₂ trvale bezpečné a environmentálně šetrné;
- e) environmentální dopad zvýšeného využívání biomasy vyplývající z uplatňování tohoto nařízení, včetně dopadu na degradaci půdy a obnovu ekosystémů;
- f) dopad na potravinové zabezpečení Unie a spekulace s půdou a
- g) náklady na proces certifikace.

2. Do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost nebo 31. prosince 2028, podle toho, co nastane dříve] a následně do šesti měsíců od sdělení výsledků každého globálního hodnocení dohodnutého podle článku 14 Pařížské dohody, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

3. Do 31. července 2026 Komise přezkoumá uplatňování tohoto nařízení na snížení emisí z kategorie zdroje zemědělství podle IPCC, podkategorie 3.A enterická fermentace a podkategorie 3.B hospodaření se statkovými hnojivy, jak je stanoveno podle nařízení (EU) 2018/1999 a prováděcích aktů přijatých podle uvedeného nařízení, s přihlédnutím k nákladům příležitosti, vývoji regulačního rámce, možným negativním dopadům vedoucím ke zvýšení emisí skleníkových plynů a cíli Unie v oblasti klimatu pro rok 2040, jak je navrženo v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2021/1119, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu. Tato zpráva musí vycházet mimo jiné z pilotní metodiky certifikace pro činnosti, které snižují zemědělské emise z enterické fermentace a hospodaření se statkovými hnojivy.

Komise případně předloží legislativní návrh připojený ke zprávě s cílem rozšířit oblast působnosti činností, na něž se vztahuje toto nařízení, na snížení emisí z kategorie zdroje zemědělství podle IPCC, podkategorie 3.A enterická fermentace a podkategorie 3.B hospodaření se statkovými hnojivy, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2018/1999.

4. Do 31. července 2026 Komise posoudí další požadavky potřebné k uvedení tohoto nařízení do souladu s článkem 6 Pařížské dohody a s osvědčenými postupy, včetně odpovídajících úprav, povolení hostitelských stran a metodik. V tomto posouzení Komise přezkoumá použití certifikovaných jednotek ke kompenzaci emisí vzniklých mimo vnitrostátně stanovený příspěvek Unie a cíle Unie v oblasti klimatu. K tomuto posouzení se případně připojí legislativní návrh.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA I

Prvky metodik certifikace uvedených v článku 8

Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 8 Komise zahrne do metodik certifikace, při zohlednění specifik pro každou činnost, tyto prvky:

- a) typ činnosti a popis dotčených postupů a procesů, včetně období činnosti a monitorovacího období;
- b) pravidla pro identifikaci všech propadů pro pohlcování uhlíku a zdrojů emisí skleníkových plynů ve smyslu čl. 4 odst. 1, 2 a 5;
- c) pravidla pro výpočet základní hodnoty uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a), čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě i), čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě i) a iii) nebo v čl. 4 odst. 5 písm. a);
- d) pravidla pro výpočet celkových pohlcení uhlíku uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b), čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě ii) nebo v čl. 4 odst. 5 písm. b);
- e) pravidla pro výpočet emisí z půdy v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví podle v čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě ii);
- f) pravidla pro výpočet emisí ze zemědělské půdy podle v čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě iv);
- g) pravidla pro výpočet nárůstu emisí skleníkových plynů ($SP_{\text{nárůst}}$) podle v čl. 4 odst. 1 písm. c), čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě iii), čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě v) nebo v čl. 4 odst. 5 písm. c);

- h) pravidla pro aktualizaci standardizovaných základních hodnot podle v čl. 4 odst. 9 a pro aktualizaci základních hodnot pro konkrétní činnosti podle v čl. 4 odst. 11;
- i) pravidla pro konzervativní zohlednění nejistot při kvantifikaci trvalých pohlcení uhlíku, dočasných pohlcení uhlíku v rámci uhlíkového zemědělství a ukládání uhlíku do produktů a snížení emisí z půdy podle v čl. 4 odst. 12;
- j) pravidla pro provádění zvláštních testů doplňkovosti podle v čl. 5 odst. 2;
- k) pravidla pro monitorování a pravidla týkající se zmírňování zjištěných rizik opětovného uvolnění uloženého uhlíku podle čl. 6 odst. 2 písm. a);
- l) pravidla týkající se vhodných mechanismů odpovědnosti podle čl. 6 odst. 2 písm. b) a čl. 6 odst. 4, včetně pravidel týkajících se rizika selhání příslušných mechanismů odpovědnosti;
- m) pravidla týkající se provádění požadavku podle čl. 6 odst. 5;
- n) pravidla týkající se monitorování snižování emisí z půdy podle čl. 6 odst. 6;
- o) pravidla týkající se minimálních požadavků na udržitelnost uvedených v čl. 7 odst. 3;
- p) pravidla pro monitorování a vykazování vedlejších přínosů podle čl. 7 odst. 4.

PŘÍLOHA II

Minimální informace, které mají být obsaženy v certifikátu souladu uvedeném v článku 9

Certifikát souladu musí obsahovat minimálně tyto informace:

- a) název a typ činnosti, včetně postupů a procesů, a jména (názvu) a kontaktní údaje provozovatele nebo skupiny provozovatelů;
- b) místo činnosti, včetně geograficky jednoznačné lokalizace hranic činnosti, při dodržení požadavků na mapování v měřítku 1:5 000 pro daný členský stát;
- c) doba trvání činnosti, včetně data zahájení a data ukončení;
- d) název systému certifikace;
- e) název, adresa a logo certifikačního subjektu;
- f) jedinečné číslo nebo kód certifikátu souladu;
- g) místo, datum vydání a období platnosti certifikátu souladu;
- h) odkaz na použitelnou metodiku certifikace uvedenou v článku 8;

- i) čistý přínos trvalých pohlcení uhlíku uvedený v čl. 4 odst. 1, čistý přínos dočasných pohlcení uhlíku uvedený v čl. 4 odst. 2 bodě a), čistý přínos snížení emisí z půdy uvedený v čl. 4 odst. 2 bodě b) nebo čistý přínos dočasných pohlcení uhlíku uvedený v čl. 4 odst. 5;
- j) pohlcení uhlíku v rámci základní hodnoty uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. a), čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě i) nebo v čl. 4 odst. 5 písm. a) nebo emise z půdy v rámci základní hodnoty uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě i) a iii);
- k) celková pohlcení uhlíku uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. b), čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě ii), čl. 4 odst. 5 písm. b) nebo celkové emise z půdy uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě ii) a iv));
- l) nárůst přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů ($SP_{\text{nárůst}}$) uvedený v čl. 4 odst. 1 písm. c), čl. 4 odst. 2 písm. a) bodě iii), čl. 4 odst. 2 písm. b) bodě v) a v čl. 4 odst. 5 písm. c);
- m) rozdělení podle plynů, zdrojů, propadů uhlíku a zásob s ohledem na informace uvedené v písmenech j), k) a l);
- n) doba trvání monitorovacího období činnosti;
- o) množství použité biomasy a důkaz, že je v souladu s minimálními požadavky na udržitelnost uvedenými v čl. 7 odst. 3;

- p) jakékoli vedlejší přínosy pro udržitelnost uvedené v článku 7;
 - q) v případě uhlíkového zemědělství vedlejší přínosy uvedené v čl. 7 odst. 2;
 - r) odkaz na jakoukoli jinou mezinárodní nebo vnitrostátní certifikaci, včetně jedinečného čísla nebo kódu certifikátu souladu;
 - s) druhy mechanismu odpovědnosti, příspěví činnosti k tomuto mechanismu a odpovědná fyzická nebo právnická osoba;
 - t) množství a platnost certifikovaných jednotek;
 - u) veškeré nejistoty zohledněné při kvantifikaci pohlcení uhlíku a snížení emisí z půdy podle čl. 4 odst. 12.
-

PŘÍLOHA III

Minimální informace, které mají být obsaženy v registru Unie
a v certifikačních registrech podle článku 12

Registr Unie a certifikační registry obsahují ke každé činnosti a každé certifikované jednotce tyto minimální informace:

- a) název a typ činnosti, a jméno (název) a kontaktní údaje provozovatele nebo skupiny provozovatelů;
- b) místo činnosti, včetně geograficky jednoznačné lokalizace hranic činnosti, při dodržení požadavků na mapování v měřítku 1:5 000 pro členský stát;
- c) doba trvání činnosti, včetně data zahájení a data ukončení;
- d) název systému certifikace, rozhodnutí Komise o uznání tohoto systému podle článku 13, pravidla a postupy systému certifikace a seznam jmenovaných certifikačních orgánů podle článku 11 a jeho výroční zprávy podle článku 14;
- e) odkaz na použitelnou metodiku certifikace uvedenou v článku 8;

- f) čistý přínos trvalého pohlcování uhlíku uvedený v čl. 4 odst. 1, čistý přínos dočasného pohlcování uhlíku uvedený v čl. 4 odst. 2 písm. a), čistý přínos snížení emisí z půdy uvedený v čl. 4 odst. 2 písm. b) nebo čistý přínos dočasného pohlcování uhlíku uvedený v čl. 4 odst. 5;
 - g) jakékoli vedlejší přínosy pro udržitelnost uvedené v článku 7;
 - h) stav certifikace, včetně certifikátů souladu a zpráv o certifikačním a recertifikačním auditu uvedených v článku 9; množství certifikovaných jednotek a stav jejich certifikace, např. jsou-li vydaná, vyřazená, s uplynulou platností, zrušená nebo přidělená k příslušné rezervě, konečné použití certifikovaných jednotek a subjekt, který je používá.
-